

Често тя си подава муцунката над водата, за да грее слънцето яйчицата. Докато се излюпят те, тя не яде нищо. А щом се излюпят, пуща ги във водата, да си търсят храната. Те не се отдалечават от нея, а се навъртат като малките пиленца около майка си. Ако ги заплашва някаква опасност, майка им си отваря устата и само за един миг те се скриват в нея. Настъпи ли нощта, пак се прибират да нощуват в устата на майка си. А щом изгрее слънцето, тя отново ги пуща да си дирят храна. Защото тая рибка се грижи много за своите чада, нарекли са я *чадолюбивата рибка*.

ДОСЕТЛИВО КУЧЕ.

Един селянин имал овощна градина накрай село. Еднаж отишел да бере овощия. С него отишли двете му верни кучета, които много го обичали и на всякъде го придружавали.

Като се покачил на едно дърво, подплъзнал се и почнал да пада. Краката му се заглавили между два клона, и той увиснал с главата надолу. Положението му било така лошо, че сам не можал да се освободи от този капан. Почнал да вика с всичка сила за помощ. Но наоколо нямало никой, да го чуе. Уплашил се за живота си и завикал отчаяно.

Едното куче го погледало със съжаление няколко пъти, па бържело като подплашено затичало към дома си. То неспокойно скачало и виело страшно пред вратите. Излезли от къщи. То поглеждало към домашните, виело и затичало към улицата. Досетили се домашните на селянина, че се е случило нещо с него, та е дошло кучето само и е тъй неспокойно и тревожно. Те тръгнали подир кучето. То ги завело в градината и освободили човека от лошото му положение.

